

PERSBERICHT

5 juli 2016

Verslag aan het federale parlement: Steun van de federale politie aan de lokale zones bij de handhaving van de openbare orde

Steun verlenen aan de lokale zones om de openbare orde te handhaven is een kerntaak van de federale politie die steeds belangrijker wordt. Het Rekenhof onderzocht of de federale politie een professionele dienstverlener is bij de uitvoering van die kerntaak. Het concludeert dat de doelstellingen duidelijk en samenhangend zijn maar informatie over de realisatie ervan ontbreekt. De bestuurlijke directeurs-coördinatoren (dirco's) beschikken over weinig middelen en bevoegdheden. De federale politie poogt de steun klantgericht aan te bieden maar in de praktijk moeten de zones tevreden zijn met wat kan worden geleverd. De federale politie beschikt niet over cijfers om verantwoording af te leggen over de geleverde steun.

Steun verlenen aan de zones om de openbare orde te handhaven is een kerntaak van de federale politie. Deze taak wordt belangrijker door de toename van het aantal evenementen, de internationale uitstraling van Brussel en de aanhoudende terrorismedreiging.

Het Rekenhof onderzocht of de federale politie een professionele dienstverlener is bij het leveren van steun. Het ging na of de federale politie de steun doelgericht organiseert, de taken duidelijk zijn verdeeld en goed worden gecoördineerd, de federale politie klantgericht is en ze beschikt over gepaste beheersinstrumenten om die opdracht aan te sturen.

De audit toonde aan dat de doelstellingen van de federale politie over de steunverlening duidelijk en coherent zijn, maar er is geen informatie over de realisatie ervan. De doelstellingen zijn afgestemd op het Nationaal Veiligheidsplan (NVP) en op de beleidsnota's van de minister van Binnenlandse Zaken. Een overkoepelende visie op integrale veiligheid ontbreekt echter.

De bestuurlijke directeurs-coördinatoren van de federale politie (DirCo's), die de spilfiguren zouden moeten zijn in hun arrondissement, hebben onvoldoende middelen en bevoegdheden. De DirCo's zouden moeten zorgen voor een optimale inzet van de weg-, spoorweg-, scheep- en luchtvaartpolitie voor steun aan de zones in hun arrondissement, maar ze hebben geen hiërarchisch gezag over deze diensten. De dagelijkse werking steunt vooral op overtuigingskracht. Over het gezag van de DirCo's over de gedeconcentreerde eenheden van het interventiekorps (CIK) en de centrale eenheid van het interventiekorps FERES, bestaan binnen de federale politie verschillende visies.

Het solidariteitsmechanisme tussen de politiezones (Hycap), dat de federale politie coördineert, vertoont enkele tekortkomingen. Sommige zones leveren verhoudingsgewijs meer HyCap dan andere. Als zones weigeren HyCap te leveren, kunnen de DirCo's die niet eisen. Ook de

uniformiteit tussen de zones op het vlak van trainingsniveau en uitrusting kunnen de DirCo's niet afdwingen.

De federale politie tracht zich klantgericht op te stellen. Toch is de steunverlening nog grotendeels aanbodgestuurd. De zones moeten tevreden zijn met wat kan worden geleverd. De beperkingen zijn te wijten aan de besparingen, maar ook aan de organisatiestructuur en –cultuur van de federale politie. De grotere zones investeren zelf in gespecialiseerde middelen. Dat leidt tot een diversiteit aan materiaal, uitrusting en procedures.

De steun wordt niet systematisch aangevraagd op basis van een grondige risicoanalyse. De federale politie neemt zelden een standpunt in over de opportuniteit van de steun. In overleg met de zones probeert ze zoveel mogelijk aanvragen in te vullen.

De wet over betaalpolitie (waarbij organisatoren van evenementen de steun betalen) is niet uitgevoerd, waardoor alle steun in het kader van ordehandhaving kosteloos is.

Omdat steunverlening een kerntaak is van de federale politie, zou zij over cijfers moeten beschikken om hierover verantwoording af te leggen. Hoewel de federale politie het belang ervan erkent, ontbreekt zicht op de kostprijs van de steun.

Het Rekenhof beveelt aan beheersinstrumenten te ontwikkelen om de steun op te volgen, de bevoegdheden voor de inzet van de steun nauwkeuriger te bepalen en normen vast te stellen om al of niet steun te verlenen. Voorts beval het Rekenhof een reflectie aan over de kerntaken van de federale politie en de normen voor de financiering van de lokale zones.

De federale politie sloot zich aan bij de conclusies en aanbevelingen. Dat geldt ook in grote mate voor de minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken. Die wil de algemene mobilisatiecapaciteit en de solidariteitsmechanismen binnen de geïntegreerde politie grondig herbekijken en hervormen om in de toekomst een betere en verhoogde slagkracht te kunnen garanderen.

Informatie voor de pers

Het Rekenhof controleert de openbare financiën van de federale Staat, de gemeenschappen, de gewesten en de provincies. Het draagt bij tot de verbetering van het overheidsbeheer door nuttige en betrouwbare informatie die voortvloeit uit een tegensprekelijk onderzoek, toe te zenden aan de parlementaire vergaderingen, aan de beheerders en aan de gecontroleerde diensten. Als collaterale instelling van het parlement werkt het Rekenhof onafhankelijk ten opzichte van de overheden die het controleert.

Het verslag *Steun van de federale politie aan de lokale zones bij de handhaving van de openbare orde* werd aan het federale parlement bezorgd. Het is samen met de samenvatting en dit persbericht terug te vinden op de website van het Rekenhof (www.rekenhof.be).